

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 69. Inter ambos Legatos Pontificis jussu amicitia per Vicecomitem restituta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

Patres rogabat, ut erga Episcopos, qui ^{Sæcul. XVI.}
 etiam ad breve tempus, suisque limiti- ^{A.C. 1502.}
 bus circumscriptum a Synodo abesse
 petunt, in concedenda ejusmodi venia
 sese admodum difficiles exhibeant, ne
 vero illi quodcunque hujusmodi facul-
 tatis prius concessæ diploma obtendere
 valerent, hinc Papa omnes licentias e-
 tiam a semetipso datas revocabat, di-
 fertisque verbis Legatis injungebat,
 ut & ipsi hac in re suam conferrent
 operam.

§. LXIX.

*Inter ambos Legatos Pontificis jussu
 amicitia per Vicecomitem re-
 stituta.*

Præterea Archiepiscopo Lancianensi ^{Pallav. n. C.}
 commissa erat quædam ad Viceco-
 mitem epistola, in qua summus Ponti-
 fex huic tria commendabat capita,
 quorum primo petebat, ut Vicecomes
 sedulo investigaret, qua ex causa dis-
 sensio inter Cardinalem Mantuanum,
 & Simonettam ortum traxisset. II. Ex-
 aminare jubebatur, quisnam ex illis in-
 juste alterum offendisset. III. Utrius-
 que reconciliationi operam suam im-
 pendendi cura illi demandabatur. Ad
 primum respondit Vicecomes, originem
 dissensionis ex residentix controversia
 descendisse: circa secundum vero dixit,
Hist. Eccles. Tom. XLV. K quod

Sæcul. XVI. quod Borromæus Cardinalis, cum po-
A.C. 1562 stremam unius apologiam, necnon al-
 terius literas perlegisset, melius desu-
 per iudicium ferre posset, quis eorum
 reus foret. Denique ad tertium repe-
 fuit Vicecomes, quod plenam reconci-
 liationem a Simonetta obtinendam spe-
 raret; cum hic ingenio mansuetus, pa-
 cisque studiosissimus esset, suoque socio
 nobilitatis prærogativa inferior: de ce-
 tero autem majorem aversionem a se
 metui inquebat Vicecomes in Mantua-
 no Cardinale, cum is honoris sui tena-
 cissimus existeret, seque offensum cre-
 deret. Nihilominus Vicecomes hoc re-
 conciliationis negotium aggredi cæpe-
 rat, opera usus Olivæ, qui Mantuano
 Cardinali a secretis erat: Itaque cre-
 bra cum illo miscebat colloquia, ipsum-
 que etiam Borromæum consultabat, an
 utrique Legato eas literas, quibus jus-
 sus fuerat Sanctitati suæ denuntiare,
 quisnam eorum reus esset, ostendere ex-
 pediret, vel potius conduceret, ut Pon-
 tificem Simonettæ Cardinali per Alexan-
 drum ejus fratrem tum Romæ agen-
 tem, Mantuano autem per Cardinalem
 Gonzagam ejus Nepotem significaret,
 ejusmodi reconciliationem a Sanctitate
 sua exoptari: His addidit, Althempsum
 Cardinalem, Papæ Nepotem utpote u-
 triusque Socium sat idoneum videri,
 ut

ut hujus diffensionis arbiter inter u- Sæcul. XVI.
A.C. 1562.
trumque esset: Ceterum Oliva, qui
Cardinali Mantuano erat a secretis, que-
rebatur, quosdam Præsules Tridenti
exstitisse, qui ejus Domino tam li-
teris, quam sermonibus debitam ex-
hibere reverentiam neglexissent, quos
tamen Simonetta blandius habuisset,
porro inter ceteros Vicecomiti præcipue
denuntiabat Episcopos Cavensem, Hi-
striensem, seu Justinopolitanum, Pom-
pejum Zambeccarum, Sulmonensem,
Bartholomæum Serigum Cretensem,
& Castellomarinum *quorum quis-
que præter communes patriæ suæ artes
etiam dotes addiderat illas, quæ Curiaë
Romanæ genio, atque astutiæ sunt pro-
priæ; hi ergo Simonettæ animum con-
tra Mantuanum magis accendere non
cessabant (*)*. Verum Vicecomes Si-
monet-

(*) Hoc protervum contra tot Viros illu-
stres convitium ex Sarpio a Continuatore mu-
tuatum jam confutabat Pallavicinus his ver-
bis: Hic materiam sibi conquirat Suavis ad
suam fabulam extruendam ast duo fa-
tis admirari nequeo; alterum, quo pacto is,
qui momum egit Christianæ Reipublicæ in
carpendis viris præclarissimis, qui Sanctimo-
nia, virtute, doctrina, prudentia, & imperio,
sæculo superiore præfulserunt, ore non nisi

Sæc. XVI.
A. C. 1562. monettam excufans reponebat, quod is haud immerito eam agendi rationem cum hisce Præfulibus tenuiffet, cum illorum opera indigeret ad retundendam in cœtibus quorundam Epifcoporum audaciam.

§. LXX.

Emendationis articuli in Congregationibus examinati.

Pallav. l. 17.
c. 9. n. 1. Porro in Congregationibus, in quibus reformationis articuli examinabantur, præcipue proponebatur caput de Sacerdotum numero: quorundam enim Patrum fententia eo abibat, ut eorum numerus ad illos duntaxat coartaretur, qui Ecclefiasticis proventibus provifi cujusdam Ecclefiæ Ministerio deputati funt: Ita fentiebat Ægidius Foscararius Mutinensis Epifcopus, qui hanc in rem Chalcedonenfis Concilii Canonem juxta textum Græcum allegabat,

aut ad deridenda, aut ad mordenda illorum nomina aperto, audeat confidenter aliorum facetias reprehendere, fimulque eorundem patrias lædere, Bononiam, Neapolim, Venetias, hoc est Italiæ, & orbis civitates in primis egregias. Alterum, quod fcribens idem res Tridenti geftas, quæ in famæ luce funt, narret tanquam frequenter accidens id, quod ne femel quidem contigit.